

Bài Học 6

* 3 Tháng 8 – 9 Tháng 8

Ăn Năn Và Xưng Tội: 2 Điều Cần Cho Sự Phục Hưng Thật

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Công vụ 5:30-32; 2 Cô-rinh-tô 7:9-11; Lê-vi Ký 5:5; 1 Giăng 1:9; Hê-bơ-rơ 12:17; Thi thiên 32:1-8.*

Câu Gốc: “Người nào giấu tội lỗi mình sẽ không được may mắn; nhưng ai xưng nó ra và lìa bỏ nó sẽ được thương xót” (Châm ngôn 28:13).

Trong cả kinh thánh, bước đầu tiên người ta luôn luôn làm trên con đường phục hưng thiêng liêng là ăn năn và xưng tội. Và Đức Chúa Trời luôn luôn chuẩn bị dân sự Ngài để làm công việc vĩ đại cho Ngài bằng cách dẫn họ đến sự buồn rầu về tội lỗi mình. Một khi chúng ta thú nhận tội lỗi và xưng ra, thì chúng ta đang trên đường đến sự chiến thắng tội lỗi.

“Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy người kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn” (2 Phi-e-rơ 3:9). Điều này đúng, nhưng nếu chúng ta muốn nhận được nhiều quyền phép của Đức Thánh Linh, chúng ta cần ăn năn và xưng tội mình. Đây là hai điều quan trọng chúng ta phải làm.

Trong bài học tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu sách Công vụ để thấy việc người ta thật sự ăn năn quan trọng thế nào khi họ mong muốn sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh. Chúng ta cũng sẽ thấy sự khác biệt giữa sự ăn năn thật và ăn năn giả. Trên hết mọi sự, chúng ta sẽ khám phá rằng sự ăn năn là một món quà của Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh ban món quà này để giúp chúng ta bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Giê-su cho những người ở chung quanh chúng ta.

SỰ ẪN NẴN: SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Trong những tuần trước lễ Ngũ tuần, các môn đồ cầu nguyện nhiều với Đức Chúa Trời để được tha thứ tội lỗi. Công vụ 1:14 nói họ nhóm họp trong sự hạ mình cầu nguyện. Kinh nghiệm “đồng một ý” nghĩa là sự hiệp nhất chặt chẽ và đồng lòng giữa các môn đồ Đấng Christ. Sự hiệp một này không thể có được nếu không có sự ănnăn và xưng tội. Lời cầu nguyện và xưng tội của các môn đồ chuẩn bị họ cho những gì sắp xảy ra.

Hãy đọc Công vụ 5:30-32. Có những điều quan trọng nào chúng ta học được về những gì Phi-e-rơ nói ở đây?

Phi-e-rơ nói đến hai điều rất quan trọng. Thứ nhất, sự ănnăn là một món quà. Khi chúng ta mở lòng mình cho sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta món quà của sự ănnăn. Thứ hai, chính các môn đồ đã làm chứng về sự ănnăn thật là gì và sự ănnăn thật đã hành động rất hữu hiệu thế nào trong cuộc đời họ. Họ vừa có kinh nghiệm và vừa giảng dạy về sự ănnăn.

“Các môn đồ chờ đợi lời hứa về sự Đức Thánh Linh được tuôn đổ xuống. Họ hạ mình trong sự ănnăn thật và thú nhận sự không tin của mình. Họ hiểu rõ ràng hơn những lời Đấng Christ đã phán với họ trước khi Ngài chịu chết. . . . Khi các môn đồ nhớ đến đời sống trong sạch và thánh thiện của Đấng Christ, họ cảm thấy không có gì họ được truyền để làm cho Đấng Christ hay từ bỏ đi vì Ngài là quá nhiều. Tất cả điều họ ao ước là được bản tính tốt đẹp của Ngài.” Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 36.

Sự ănnăn và xưng tội là những đề tài thông thường trong sách Công vụ (Công vụ 17:30, 31; 26:19, 20). Đó là “sự nhân từ của Đức Chúa Trời” dẫn chúng ta đến sự ănnăn. Đây là quyền phép của Đức Thánh Linh khiến chúng ta ý thức được là mình cần Đấng Cứu Thế, Đấng tha thứ tội lỗi. Đồng thời, chúng ta phải nhớ rằng Đức Thánh Linh không làm tràn đầy lòng những người từ chối không ănnăn (Rô-ma 2:8; Công vụ 2:38, 39; 3:19). Đức Thánh Linh tuôn đổ đầy tràn trong lòng những người từ bỏ tham vọng ích kỷ và ham muốn được danh dự và tôn vinh.

Tại sao rất khó để thú nhận tội lỗi mình và ănnăn? Tại sao rất dễ để cái tôi cản trở sự ănnăn thật?

Giải Nghĩa Sự Ăn Năn Thật

Sứ đồ Phao-lô miêu tả sự ăn năn thật thế nào? 2 Cô-rinh-tô 7:9-11.

Sự ăn năn là sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời về tội lỗi mình. Điều đó giúp người ta quyết định từ bỏ bất cứ tội nào Đức Thánh Linh truyền phải bỏ (Ê-xê-chi-ên 14:6; Xa-cha-ri 1:4). Sự ăn năn thật không dẫn Cơ Đốc nhân đi vào sự buồn rầu sâu xa vì những hành động tội lỗi của họ. “Sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự hối cải, và sự hối cải dẫn đến sự rỗi linh hồn” (2 Cô-rinh-tô 7:10). Thay vào đó, sự ăn năn thật dẫn chúng ta tập trung vào sự công bình của Đức Chúa Giê-su, chứ không vào tội lỗi của mình. Điều đó giúp chúng ta “nhìn xem Đức Chúa Giê-su, là cội rễ và cuối cùng của đức tin” (Hê-bơ-rơ 12:2)

Cả sách Tân Ước dạy rằng tội lỗi chúng ta không bao giờ lớn hơn ân điển của Đức Chúa Trời. Vì “nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điển lại càng dư dật hơn nữa” (Rô-ma 5:20). Điều này rất đúng trong kinh nghiệm của sứ đồ Phao-lô.

Hãy đọc 1 Ti-mô-thê 1:14-17 và Công vụ 26:10-16. Những câu này nói với bạn điều gì về bản chất tội lỗi của Phao-lô và sự công bình của Đức Chúa Giê-su?

Sứ đồ Phao-lô ý thức rằng mình đang tấn công Chúa. Vì thế ông quỳ gối cầu nguyện trong sự ăn năn thật và xưng tội. Trong suốt cả cuộc đời, Phao-lô không bao giờ mệt mỏi nói về bản chất tội lỗi của mình và ân điển của Đức Chúa Trời. Đó là vì sự ăn năn của Phao-lô không làm cho ông buồn rầu. Thay vào đó, sự ăn năn đem ông gần gũi với Đấng Cứu Thế đầy yêu thương và tha thứ. Sự xưng tội của ông cũng không làm ông cảm thấy mình tội lỗi hơn lúc trước. Đúng ra, Phao-lô chú ý vào việc rao giảng sự công bình của Đức Chúa Giê-su hơn là vào sự không công bình của mình.

Bạn có bao giờ cảm thấy mình là tội nhân xấu xa nhất chẳng? Hay, bạn có cảm thấy mình vẫn còn quá tội lỗi để được cứu? Làm thế nào bạn học để tin cậy vào lời hứa rằng sự công bình của Đấng Christ thì đủ để cứu bạn?

SỰ ẪN NẪN THẬT VÀ SỰ XƯNG TỘI

Có những nguyên tắc thiêng liêng nào chúng ta học được từ Lê-vi Ký 5:5; 1 Giăng 1:9; Ê-sai 1:16-18; và Công vụ 26:19, 20 về sự ăn năn thật và xưng tội nghĩa là gì?

Sự ăn năn thật luôn luôn đến với sự xưng ra những tội nào đó. Đức Thánh Linh không cho chúng ta những cảm giác yếu đuối về tội lỗi. Ngài muốn chúng ta biết sự yếu đuối của mình.

“Sự thú tội thật luôn luôn nhìn nhận có những loại tội khác nhau. Một số tội có thể chỉ xưng ra với Chúa mà thôi. Một số tội có thể thú nhận với những người bị tổn thương hay thiệt hại vì những tội đó. Hay một số có thể là tội công khai, và nên thú nhận trước công chúng. Nhưng mọi sự thú tội phải rõ ràng và chính xác. Bạn nên thú nhận chính những tội mà bạn đã phạm.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 38.

Mục đích của quyền lực cáo giác của Đức Thánh Linh là bày tỏ chúng ta cần ân điển cứu rỗi của Đấng Christ. Sự ăn năn không làm Đức Chúa Trời yêu chúng ta nhiều hơn, nhưng giúp chúng ta biết giá trị tình yêu của Ngài hơn. Sự thú tội không mua được sự tha thứ của Đức Chúa Trời. Thay vào đó, sự thú tội giúp chúng ta nhận được sự tha thứ của Ngài. Ngài không yêu chúng ta hơn khi chúng ta ăn năn. Ngài không yêu chúng ta ít hơn khi chúng ta không ăn năn. Tình yêu của Ngài đối với chúng ta luôn luôn giống nhau. Điều khác biệt là sự đáp ứng của chúng ta về hành động của Đức Thánh Linh trong cuộc đời mình.

Sự thật là chúng ta có thể không nhận được những ơn phước Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Đó là vì những động mạch thiêng liêng của chúng ta đầy dẫy sự ô nhiễm của tội lỗi. Tội lỗi khiến chúng ta không còn cảm nhận được sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Tội lỗi làm chúng ta thấy khó chấp nhận sự hướng dẫn của Ngài. Nhưng sự ăn năn và thú tội mở ra những mạch máu bị nghẹt của tấm lòng thiêng liêng để chúng ta có thể chấp nhận sự tuôn đổ của quyền phép Đức Thánh Linh.

Chúng ta có thể muốn sự tha thứ khi xưng tội và ăn năn. Nhưng chúng ta phải nhớ đó là con đường hai chiều. Thí dụ, chúng ta trả lời thế nào với những người đối xử tệ bạc với mình và xin chúng ta tha thứ? Một số không xứng đáng được tha thứ. Nhưng tại sao quan trọng đối với chúng ta là cứ tha thứ?

Sự Khác Biệt Giữa Sự Ăn Năn Thật Và Ăn Năn Giả

Có nhiều thí dụ hay trong Kinh Thánh về những người cố ăn năn nhưng không được Đức Chúa Trời tha thứ. Họ khóc lóc. Họ buồn rầu. Họ xưng tội, nhưng họ không được tha thứ.

Hãy đọc những chuyện về Pha-ra-ôn, Ba-la-am, Ê-sau, và Giu-đa trong Xuất Ê-díp-tô Ký 12:29-32; Dân số Ký 22:32-35; Hê-bơ-rơ 12:16, 17; và Ma-thi-ơ 27:4. Bạn thấy có tư tưởng nào trong mỗi câu chuyện này về sự ăn năn và/hay thú tội?

Một câu trong Hê-bơ-rơ 12:17 miêu tả rất đúng. Câu này nói Ê-sau ăn năn vì “muốn cha mình chúc phước cho.” Giống như Pha-ra-ôn, Ba-la-am, và Giu-đa, lòng Ê-sau không buồn rầu vì sự đau khổ tội lỗi ông đã đem lại cho gia đình hay cho Đức Chúa Trời. Điều quan tâm lớn nhất của Ê-sau là quyền trưởng nam ông ta đã mất. Ê-sau chỉ buồn rầu vì ông không còn nhận được quyền này, mà ông tin rằng đó đúng là quyền mình được hưởng. Mục đích của ông không trong sạch. Vì thế sự buồn rầu của ông ta là cho chính mình mà thôi. Những người ăn năn giả dối chỉ chú ý đến những hậu quả của tội lỗi hơn là chính tội lỗi.

Luật gieo và gặt là nguyên tắc của luật Đức Chúa Trời. Đúng, tội lỗi đem lại những kết quả kinh khủng. Nhưng sự ăn năn thì không phải về những kết quả tiêu cực của tội lỗi. Nhưng là sự làm ô danh và buồn rầu mà tội lỗi chúng ta đem lại cho Đức Chúa Trời.

Sự ăn năn thật luôn luôn bày tỏ ba điều: Thứ nhất, sự buồn rầu về tội lỗi chúng ta đã làm cho lòng Đức Chúa Trời tan nát. Tội lỗi làm tổn thương chúng ta vì chúng ta làm đau lòng Đức Chúa Giê-su, Đấng yêu thương chúng ta vô hạn. Thứ hai, sự thú nhận thành thật về tội mà chúng ta đã phạm. Sự ăn năn thật không bào chữa cho hành vi của chúng ta, không đổ trách nhiệm cho người khác. Với sự ăn năn thật, chúng ta nhận trách nhiệm về những hành động của mình. Thứ ba, sự ăn năn thật luôn luôn gồm có sự quyết định để xây bỏ tội lỗi. Không thể có sự ăn năn thật nếu không có sự cải cách trong đời sống mình. Sự ăn năn giả dối đặt mình làm trọng tâm. Chúng ta chú ý vào những kết quả của tội lỗi vì tội lỗi thường đem lại những kết quả tiêu cực. Chúng ta bào chữa và đổ lỗi cho người khác. Chúng ta không quan tâm đến sự thay đổi cách sống và hành động của mình. Nhưng sự ăn năn thật có kết quả là sự thay đổi sẽ đem lại những phần thưởng.

Quyền Lực Chữa Lành Của Sự Ăn Năn Thật

Sự ăn năn cũng tương tự như cắt một ung nhọt của tội lỗi và để cho những mủ độc của tội lỗi chảy ra ngoài. Nhưng sự ăn năn chữa lành bằng nhiều cách, như mở lòng chúng ta để lãnh nhận ân điển của Đức Chúa Trời. Qua sự thú tội, chúng ta chấp nhận sự tha thứ Đấng Christ ban cho chúng ta miễn phí từ Thập tự giá. Sự xưng tội chữa lành vì giúp chúng ta nhận được ân điển. Sự xưng tội cũng phá đổ các chướng ngại vật giữa chúng ta và những người khác, và chữa lành các mối tương giao.

Hãy đọc Thi thiên 32:1-8. Những câu này dạy chúng ta gì về sự xưng tội và ăn năn?

Hãy đọc Công vụ 24:16. Sứ đồ Phao-lô “vẫn gắng sức cho có lương tâm không trách móc trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt loài người.” Điều này nghĩa là gì?

Mặc cảm tội lỗi tốt hay xấu? Điều đó cũng tùy. Giả thử Đức Thánh Linh khiến chúng ta thấy có mặc cảm về tội lỗi. Và mặc cảm về tội đó khiến chúng ta đến với Đức Chúa Giê-su. Thì mặc cảm đó tốt. Nhưng nếu chúng ta đã xưng tội và cứ tiếp tục cảm thấy có tội, thì mặc cảm đó có thể tiêu cực và sẽ hủy diệt chúng ta. “Chúng ta phải để mặc cảm tội lỗi này ở chân thập tự giá của Núi Sọ. Mặc cảm tội lỗi đã đầu độc suốt sự sống và hạnh phúc thật. Bây giờ Đức Chúa Giê-su phán, “Hãy chất tất cả lên Ta. Ta sẽ gánh tội của con. Ta sẽ ban cho con sự bình an. Hãy bỏ đi lòng tự trọng, vì Ta đã mua chuộc con với giá của huyết ta. Con là của Ta. Ta sẽ làm cho mạnh mẽ ý chí yếu đuối của con; Ta sẽ cất đi sự buồn rầu của con.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Manuscript Releases*, quyển 9, tr. 305. Lời giải đáp cho mặc cảm tội lỗi là Đức Chúa Giê-su. Ân điển của Ngài cất đi mặc cảm mà tội lỗi chất lên chúng ta.

Có những lần chúng ta đã xưng tội mình mà vẫn cảm thấy có tội. Tại sao? Một lý do có thể là ma quỷ đang cố gắng cướp đi của chúng ta lời hứa về sự cứu rỗi. Nó muốn lấy đi lời hứa ơn phước về sự tha thứ và cứu rỗi mà chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su. Thứ hai, Đức Thánh Linh có thể cho thấy điều gì đó giữa chúng ta và người khác. Nếu chúng ta làm tổn thương người khác, thì khi chúng ta xưng ra lỗi của mình với người mà chúng ta làm tổn thương thì lương tâm chúng ta sẽ không còn cắn rứt nữa.

Mặc cảm tội lỗi đã ảnh hưởng thế nào mối tương giao của bạn với Chúa và những người khác? Bạn có thể làm gì để có ít mặc cảm hơn? Ngay cả khi bạn làm điều gì sai, bạn có thể nhận được những lời hứa nào từ Kinh Thánh giúp bạn tiếp tục tiến tới?

Thứ Sáu * 2 Tháng 8

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Sự xưng tội sẽ không được Đức Chúa Trời chấp nhận nếu không có sự ăn năn thật và sự cải cách. Phải có những thay đổi trong đời sống. Phải từ bỏ những gì không đẹp lòng Chúa. Điều này sẽ là kết quả của sự buồn rầu thật vì tội lỗi. Công việc chúng ta cần phải làm thật rõ ràng, ‘Hãy rửa đi, hãy làm cho sạch! Hãy tránh những việc ác khỏi trước mắt ta. Đừng làm dữ nữa. Hãy học làm lành, tìm kiếm sự công bình; hãy đỡ đần kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ mồ côi, bình vực lẽ của người góa bụa’ (Ê-sai 1:16, 17). ‘Nếu nó trả lại của cầm, đền bồi vật nó đã cướp lấy, bước theo lệ luật của sự sống, và không phạm sự gian ác nữa, thì chắc nó sẽ sống và không chết đâu’ (Ê-xê-chi-ên 33:15).” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 39.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Có bài học quan trọng nào về sự tha thứ chúng ta có thể học được từ việc Đức Chúa Giê-su sẵn sàng tha thứ cho những người đóng đinh Ngài trên thập tự giá? Nếu Đức Chúa Giê-su sẵn lòng làm như vậy, thì chúng ta nên sẵn sàng hơn thế nào để tha thứ cho những người làm tổn thương chúng ta?
- 2 Sự xưng tội là một ơn phước cho bạn thế nào? Điều đó đã giúp bạn thế nào trong mối tương giao với Chúa và với những người khác?
- 3 Chúng ta đọc trong tuần này về nhu cầu cần thú tội với những người chúng ta làm tổn thương. Nhưng tại sao chúng ta phải luôn luôn rất thận trọng về *những gì* chúng ta nói với người khác?
- 4 Sự ăn năn thật nghĩa là từ bỏ tội lỗi. Nhưng việc gì xảy ra nếu chúng ta tái phạm? Điều đó có nghĩa là sự ăn năn của chúng ta không thật sao? Hay có nghĩa là chúng ta không thể được tha thứ lần nữa? Ô, nếu điều này là thật, thì chúng ta có hy vọng gì? Chúng ta hiểu sự ăn năn thật thế nào trong khi vẫn nhớ đến bản chất tội lỗi của mình?
- 5 Từ những gì chúng ta học được trong tuần này, tại sao sự ăn năn là một phần rất quan trọng của sự phục hưng và cải cách? Những chữ *phục hưng* và *cải cách* bày tỏ thế nào tư tưởng chúng ta cần ăn năn?